

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำาดาล

และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำาดาล

พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑/๑) และ (๑/๒) แห่งพระราชบัญญัติน้ำาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำาดาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติน้ำาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำาดาลออกราชการไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ภายนอกบังคับข้อ ๔ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำาดาล ดังนี้

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘ อัตราค่าบริการน้ำาดาล ๕๐ บาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ อัตราค่าบริการน้ำาดาล ๕๐ บาท

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ อัตราค่าบริการน้ำาดาล ๕๐ บาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาท

(๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาท

(๖) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ อัตราลูกบาศก์เมตรละหกบาท

(๗) ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ อัตราลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาท

(๘) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาท

(๙) ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นไป อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาทห้าสิบสตางค์

ข้อ ๒ การคำนวนค่าอนุรักษ์น้ำาดาลให้คำนวนตามปริมาณน้ำาดาลที่ใช้ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ ให้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำาดาลตามปริมาณน้ำาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น

(๒) ในกรณีไม่อาจคำนวนปริมาณน้ำาดาลได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำ เพราะผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือด้วยเหตุอื่นใด ให้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำาดาลตามปริมาณน้ำาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำาดาล โดยคำนวนตามวันที่ไม่อาจคำนวนปริมาณน้ำาดาลได้แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลได้ใช้น้ำาดาลสูงกว่าปริมาณน้ำาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำาดาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินปริมาณน้ำาดาลเพิ่มขึ้น เพื่อใช้คำนวนค่าอนุรักษ์น้ำาดาลได้ และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำาดาลตามปริมาณน้ำาดาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินจนกว่าจะได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินปริมาณน้ำาดาลตาม (๒) ย้อนหลังไปก่อนเวลาชำระค่าอนุรักษ์น้ำาดาลตามข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลชำระค่าอนุรักษ์น้ำาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นสำหรับงวดก่อน ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำาดาลปีละ ๔ งวด ดังนี้

(๑) งวดที่ ๑ ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม

(๒) งวดที่ ๒ ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

(๓) งวดที่ ๓ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

(๔) งวดที่ ๔ ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม

ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำดาลชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลในแต่ละงวดให้ครบถ้วนต่อพนักงานน้ำดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มงวดถัดไป โดยจะชำระเป็นเงินสดหรือโดยเช็คจีดคร่อมสั่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำดาล หรือชำระโดยสั่งทางไปรษณีย์โดยเช็คจีดคร่อมสั่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำดาลก็ได้

ข้อ ๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำดาลมิได้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลสำหรับงวดนั้นในอัตราเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าอนุรักษ์น้ำดาลตามข้อ ๑ ทั้งนี้ โดยคำนวณตามปริมาณน้ำดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) ในอัตราหนึ่งจุดหนึ่งเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันพั้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

(๒) ในอัตราหนึ่งจุดสองเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลเกินกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันพั้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

(๓) ในอัตราหนึ่งจุดสามเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลเกินกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันพั้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

(๔) ในอัตราสองเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันพั้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับค่าอนุรักษ์น้ำดาลส่วนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเพิ่มขึ้นตามข้อ ๒ (๒) และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำดาลได้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำดาลพร้อมกับการชำระค่าใช้น้ำดาล หรือภัยในระยะเวลาตามข้อ ๓ ในกรณีที่ได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำดาล

ข้อ ๖ กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สุวิทย์ คุณกิตติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายทั่วไปนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำาดาล และหลักเกณฑ์เรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำาดาลจากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำาดาลในเขตวิกฤตการณ์น้ำาดาล และโดยที่ มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎหมายทั่วไปนี้ได้แล้ว ดังนั้น จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้